

Olv.:Kiv 19,2-6a – Róm 5,6-11 – Mt 9,36-10,1-8

Az apostolok kiválasztása és szétküldése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket! Valószínű tudatosul bennünk minden alkalommal, amikor ide jövünk, hogy itt lelkileg táplálkozunk és lelkileg megerősödünk. Ezt a szentmisét a magyar ifjúságért ajánljuk fel. Gondoljunk azokra a kicsi gyerekekre, akik ebben a mi kicsinyke közösségünkben tegnap elsőáldozók voltak. Többen már nincsenek itt, mert máris elmentek szabadságra. A nyár folyamán biztos, hogy kevesebben leszünk, hiszen valaki mindig távol lesz. Mindenképpen gondoljunk a magyar fiatalokra, akiknek pásztorra van szükségük. Éppen ma 60 éve jelentették be az iskolák államosítását. Mindszenty bíboros úr akkor azt mondta, ha elveszik a katolikus keresztény iskolákat, akkor az ifjúság erkölcsi tönkremennek. Ez nem volt jóvendülés. Ez olyan bejelentés volt, aminek fájdalmas érvényesülését mindannyian tapasztaltuk és tapasztaljuk. Úgyhogy ez a mostani imaszándék ezen a szentmisén különösképpen is aktuális. Imádkozzunk azért, hogy az ifjúság nevelői igazi pásztorok legyenek. Tartsunk bűnbánatot.

Könyörögjünk

Istenünk, benned hívők erőssége, nélküled semmit sem tehet a halandó. Kérünk, add nekünk mindenkor kegyelmed segítségét, hogy jó szándékkal teljesítsük parancsaidat és cselekedeteinkkel megnyerjük tetszésedet, a mi Urunk Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben Isten mindörökkön örökké. Amen

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! A mi korunkban egészen sajátos üzenete van ennek a mai evangéliumnak. Hiszen a mi korunkat az individualizmus jellemzi. Meghatározó, hogy az ember kezébe veszi a sorsát. Ő maga intézi élete dolgait. Elvárja, hogy ne nagyon szóljanak, vagy egyáltalán ne szóljanak bele az életébe. Vajjon nekünk mit is jelenthet ez a mai üzenet? Hiszen itt arról hallottunk, hogy ezek az emberek, akikkel Jézus találkozott, olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok. Elcsigázottak és kimerültek. A Szentírásban – ahogy olvassuk, - ez így folytatódik: “Jézus sok mindenre kezdte őket tanítani.”

A kérdés az, mit jelent nekünk ma ez a pásztor nélkülség?

Mit jelent nekünk egy közösséghez tartozni és egészen pontosan,

mit jelent a keresztények közösségéhez tartozni?

Mit jelent a mi számunkra a megváltottság?

Mit jelent a Krisztus általi megváltás

és ennek következményeképpen a keresztények küldetése?

Egy nagyon sajátos szempont az, amire mindenképpen föl hívom a Testvérek figyelmét. Meg kell barátkoznunk ezzel a gondolattal és ha egy picit mélyebben belegondolunk, akkor azt hiszem mindenki egyetérthet ezzel és igazat adhat ennek, mert igaz:

megverem a Pásztort és szétszéled a nyáj.

Ha most a természeti képre gondolok: ha nyájnak nincs pásztora, akkor a vadállatok

szétkergetik a nyáját. Nagyon sok bárány áldozatul esik a farkasoknak. Veszélybe kerül az életük, a sorsuk. A mai evangélium szerint a megváltatlanság és a Pásztortalanság összetartozik. Másképpen pozitívrá fordítva,

a megváltottság és a Pásztorhoz tartozás összetartozik.

Azt hallottuk, hogy: “Az aratni való sok, de a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába.” Jézus ezt ahhoz a látványhoz fűzte, amivel találkozott a kapukon kívüli tömeg esetében. A zsidó kultusz szerint, az istentiszteletet a kapukon belül tartották meg a vallásos emberek. Akik nem lehettek a kapukon belül, vagyis kívül rekedtek, azok nem vehettek részt az istentiszteleten, ők pogányok. Amikor Jézus látta őket, akkor megesett rajtuk a szíve, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok. Ehhez köti a következő gondolatot: “Sok az aratni való, kevés a munkás.”

Vajon ma sok az aratni való, akik a kapukon kívül vannak, akár a templomkapukon kívül, de mondhatom a keresztény közösségeket is. Tudomásul kell vennünk, hogy a kapukon belül a keresztény közösségek kevesen vannak. Nem azt akarom, hogy szokjunk hozzá ehhez a gondolathoz, nem lehet ehhez hozzászokni, mert a keresztény küldetés egészen másról szól. De azért ezen el kell gondolkodni ebben a mai korban, amikor az emberek nem csupán hitetlenek, hanem hitehagyottak és ez egészen más jelenség.

Kérdezem: Sokan vannak, akik éheznek és szomjazzák az igazságot,
az isteni Igazságokat?

Kérdezem: Sokan vannak, akik szenvednek a megváltatlanságuk miatt?

Kérdezem: Sokan vannak, akiket érdekel az Isten és az ő túlvilági sorsuk?

Testvérek! Ez a világ, amelyben élünk, nagyon sok rosszat tesz. Különösen a XX. század civilizált világában rengeteg rosszat tettek az emberek. Mi a következménye? A felelősséget az Istenre akarják hárítani. Az Istent okolják ezért. Mintha Ő tette volna és Ő lenne ezért a hibás. A csodavárók és igen sokszor még a hitetlenek is, akik az Istenben sem hisznek, meg a csodákban sem hisznek, azt mondják, miért nem avatkozott be az Isten? Mintha Istennek ez lenne a dolga, hogy állandóan beavatkozzon ennek az önálló és az Istentől szabadságot kapott embernek a gondolataiba, cselekedeteibe, történelmébe.

Ez az individualista ember, ez a hitehagyott ember, aki elhagyta az Istent és bálványok felé fordult, mert valamifajta istenre szüksége van az embernek. Ha nem Isten, a mi Istenünk, akkor bálványok. Eljutottunk odáig, hogy már imádkoznak is a bálványaikhoz az emberek. Aki elhagyja az Istent, az a bálványainak lesz egyszer az áldozata. Aki közömbös a Lélek dolgaival kapcsolatosan, az egyszer csak az anyagnak lesz az áldozata.

Nem régen került a kezembe egy könyv, az volt a címe: “Az anyag abszolútuma.” Örült cím, mi az, hogy az anyag abszolútuma? Egyáltalán a modern embernek az anyaggal kapcsolatos felfogása és gondolkodása sajátos. Ma, amikor az anyagi világot szinte kimerítettük, csak jajgatni tudunk, hogy miért kerül olyan sokba az üzemanyag. Miért kerülnek olyan sokba a könyvek? Közben elfogynak az erdők, mert kell a papír. Számítógépekről beszéltek, hogy milyen jó lesz, mert akkor már nem lesz annyi papírmunka. Amióta számítógépek vannak, azóta tízszeres a papírmunka, mert azt hisszük, hogy az igazságokat, a lelki érzékenységet, a tisztességet, a becsületet papírral lehet pótolni, helyettesíteni.

Kérdezem tehát, valóban sok az aratni való? Egy biztos, sokan vannak, akiken megesett Jézus szíve, mert olyanok voltak, mint a Pásztor nélküli juhok. A zsidó gondolkodás - és ennek következtében a jézusi gondolkodás, amely annak a folytatása, - az abból az igazságból él, amit a zsoltáros így fogalmazott meg:

*“Az Úr az én pásztorom, nincs is semmiben hiányom!”
Ha az embernek az Isten a pásztora, akkor megnyugodhat!*

Mi vagyunk a bárányok, - magunkra használom ezt a fogalmat, - bár a modern ember ettől is idegenkedik. “Nem vagyok én birka.” Senki se gondolja ezt! Isten bárányai vagyunk! Fogadjuk csak el! Ha az embernek nem az Isten a pásztora, akkor félő, hogy a pásztorok helyét a farkasok foglalják el. Itt rendkívül aktuális Ezopusz meséje: A farkas mindig fölkaparja a bárány vizét és addig mesterkedik a farkas, míg szét nem tépi a bárányt.

Testvérek! Nem véletlen, hogy a zsidóság királya mindig pásztorkirály volt. Erről sokat beszéltem már. Nem akarom azokat a gondolatokat ismételni. Ez egyszerűen azt jelentette, hogy az ő királysága az a nép szolgálata. A próféták számtalanszor ostromozták a rossz királyokat. Ostromozták a hamis prófétákat, akik a maguk érdekét nézték és közben a nép tönkrement.

Nagyon egyszerű és könnyű ezt a gondolatot áttenni a mi modern korunkba. Kétségbeesve láthatjuk azt, hogy vannak hamis “királyok.” Itt a királyt idézőjelbe teszem, mert letettük őket a trónjukról és úgy gondoltuk, hogy megoldottuk az emberiségnek egy nagy kérdését, nagy problémáját. Bizony igen sokszor ezek a mi vezetőink nem azzal törődnek, hogy milyen irányt adjanak a népnek, nem a jó iránnyal foglalkoznak, hogy a népnek jövője legyen, hanem a maguk hasznát és a maguk javát nézik. Ha a mindennapjainkra gondolunk, a pénzemberek, a vállalkozók ugyan mit törődnek a dolgozóikkal? Egy a fontos, hogy minél több hasznot hozzanak nekik.

Még a családokra is gondolhatok. Bizony igen sok esetben a családok életét is sokkal inkább meghatározza a szülők karrierje, mint az ő hivatásuk. Az ő hivatásuk az, hogy életet hozzanak a világra, ezeket az életet neveljék fel és elindítsák az úton. Bizony nem egyszerű ez a kérdés és ennek mindig, minden esetben valaki áldozata lesz.

Hogyan függ ezzel össze a megváltás, a Krisztus általi megváltás és a mi küldetésünk? Mi mindig a megváltással kapcsolatosan azt szoktuk mondani: felszólít bennünket Jézus, hogy térjünk meg. Változtassuk meg a gondolkodásunkat. Igen, csak hogy ha a bibliai történetet nézem, nem ez van az első helyen. Hanem, sokkal inkább egy másfajta gondolkodás. Jó lenne ennek létjogosultságot adni a gondolatainkban és a világunkban. Ez a következő:

“Láttam népem nyomorúságát és megesett rajta a Szívem!”

Mózes kérdezi az Urat, mielőtt elindul az ő népéhez: “Ki vagy Te?” - “Az, aki értetek Van.”-

Jézus amikor értelmezi küldetését, akkor azt mondja: “Én vagyok a jó Pásztor.” Hallottuk: “Megesett rajtuk a Szíve.” Amikor az övéit küldi, akkor azt hallottuk: “Hatalmat adott nekik, - és ez egy döntő gondolat – hogy gyógyítsák a betegeket és szüntessenek meg minden bajt.” *Nagyon, nagyon fontos fordulat ez az egész megváltástanunk világában!* Miről is van szó? Arról van szó, hogy a gyógyítás – ismerős a szó, terapeuták, a terápia, terapeuta = görög szó – nem csupán a testi gyógyítást jelenti, még csak nem is a lelki

gyógyulásra kell gondolni, hanem ez a fogalom azt jelenti,

*hogy az ember odafordul a másikhoz úgy,
hogy az életre bátorítja, úgy hogy szolgálja.
Ez a szamaritánusi lelkület.*

A megváltás ezt jelenti, hogy az Isten látja népe nyomorúságát, látja minden baját és meg akarja gyógyítani a népét. Ne az orvosi világra gondoljunk ezzel kapcsolatosan, hanem arra az összes bajra, ami fenyeget bennünket embereket. Jézus amikor elküldi az apostolokat, azt mondja: “Azt a művet folytassátok, amit Én elkezdtem.” Gondoljunk Jézus magatartására, Jézus stílusára.

Jézus bárkivel találkozott,
soha nem azzal foglalkozott,
hogy az illető bűnös, vagy nem.
Soha sem azzal foglalkozott, hogy milyen a világnézete,
milyen igazságokat vall.
*Egyszerűen odafordult egy emberhez.
Ez olyan volt, hogy nem tudta többé kivonni ez alól magát az illető.*

Testvérek! Itt kezdődik a gyógyulás, amikor egymásra hatással vagyunk az életünk jó irányába, amikor az ember rádöbben arra, hogy a megváltottsága azt jelenti, hogy nincs egyedül, nincs magára hagyva. Jézusnak ez a magatartása olyan, mint az Ószövetségben: “Aki látta népe nyomorúságát és megesett a Szíve rajtuk.” Nem a bűnükkel foglalkozik, hanem azzal a helyzettel, amit esetleg a bűneik okoztak, meg sok minden más. Azt mondja: “Kihoztalak titeket Egyiptomból és szabadságot adtam nektek.” Milyen fontos, hogy mi keresztények a megváltás igazságát ebből a szemszögből nézzük.

Szenvedés iránti érzékeny emberré váljunk, ne pedig bűnök regisztrálójává.

A kereszténység nem bűnöket regisztrál,
hanem részvéttel van a bajban lévő ember iránt.
A kereszténység nem teheti azt,
hogy jókra meg rosszakra osztja a világot.
A kereszténység soha sem vehet részt olyan fajta manőverekben,
mint amikkel Jézus találkozott a korabeli vezetők közül sokban,
akik heccelték a népet az elnyomó rómaiak ellen és mi lett a vége?
Ebből soha semmi jó nem jön ki.

*Jézus részvéttel van az ember iránt. Megajándékoz mindenkit az elfogadó szeretetével.
Ez a megváltás!*

Amikor hatalmat ad az apostoloknak, akkor erről van szó: gyógyítsátok a betegeket, vagyis gyógyítsátok minden bajt, ami rászakad az emberekre - azáltal, hogy nem bűnöket regisztráltok, hanem emberi nyomorúságokkal szembesültök. Ha ehhez van elegendő hitetek, van elegendő bátorságotok, van elegendő erőtok, - mindezt csak az Isten tudja megadni, - *akkor jobb lesz a világ, akkor megmenekülnek emberek!* Megváltott emberekké válnak. Önmaguktól kell megváltani bizony az embereket, néha tőlünk. Az embereket

Istennek kell ajándékozni, aki elég hatalmas ahhoz, hogy mindegyikünk életének értelmet adjon.

Testvérek! Megváltatlanság és Pásztortalanság összetartozik. Akinek van Pásztora, akinek van jóakarója, akinek van együtt-érző testvére, az megmenekül. Milyen más világ lenne, ha a keresztények valóban ezt a krisztusi lelkületet magukévá tennék. Minden vasárnap ezért jövünk ide. Ezt szeretném szuggerálni a Testvéreknek. Ezt a gondolatiságot szeretném átadni. De csak azoknak tudom, akik erre kíváncsiak.

Adja meg az Isten, hogy az élet mindig fontos legyen a számunkra, a magunk élete is, a másik ember élete is, mert ebben az esetben Isten előtt élünk.

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Ebben az imádságban kérjük az Istent, hogy a fiataloknak, elsősorban az iskolásoknak – hiszen ez egy nagyon fontos időszak, - legyenek jó tanítóik. Igazi pásztorok, akik a gyerekek érdekeit nézik. Legyenek jó szüleik, mert a leges leg fontosabb időszak az iskola előtti, első 5-6 esztendő. Ez mindent meghatároz. Legyenek jó felnőttek, akik a gyerekeknek jó példát adnak. Ne felejtjük el,

a fiatalok olyanok lesznek, amilyenek mi vagyunk.

Olyanok lesznek, mint a szüleik,

még akkor is, ha egy időszakban láznak ellenük.

A fiatalok olyanok lesznek, mint amilyen volt az iskolai képzésük.

Egy idő után mindenki rájön, hogy milyen jó tanáraik is voltak.

A fiatalok olyanok lesznek, amilyennek látnak bennünket.

Szánjuk őket, a magunk mellét meg inkább verjük

és akkor azt hiszem talán valami változik.

- Mi Atyánk... -

Könyörögjünk

Urunk Istenünk, szent lakomádban való részesedésünk láthatóvá teszi a hívek benned való egységét. Add, hogy ez a szentáldozás munkálja is hatékonyan ezt az egységet egyházadban, Krisztus a mi Urunk által.

Szentmise befejezése, útravaló

Isten áldásával menjünk el ezen az úton, amelyre Krisztus küld bennünket. Szabaduljunk meg attól az illúziótól, hogy a magam útját járom. Ilyen nincs. Ez önáltatás, hiszen nem tudunk függetlenek lenni egymástól. Ha meg így van, akkor érdemes azokat az elveket magunkévá tenni, amiket Krisztus tanít nekünk, hogy mi egymásnak testvérei lehessünk. Egymásnak jóakarói legyünk, egymás életét segítsük. Egymással közösségben legyünk. Erre vágyik minden ember. Csak nagy kísértés, hogy az ember a maga részét ebbe nem akarja beletenni. Valahogy úgy, majd csodaszerűen jöjjön mindenki tegye meg a dolgát, én meg majd élek belőletek. Így biztos, hogy nem jön létre közösség. Az meg legalább ekkora tévedés, hogy jó, tegyétek ezt, én másképpen élek. Nem igaz. A közösségnek mindenki haszonélvezője. Ha nincs közösség, akkor mindenki pórul jár. Isten segítsen bennünket, hogy közös úton járjunk, egymásra figyelő emberekként. Áldás

+ A M E N +